

Renginio dalyviai ir patys tapo viduramžių juvelyrais.

Stiklo juvelyrė Daiva Jusiūtė-Tarailienė Daugyvenės kultūros istorijos muziejaus-draustinio Šeduvos kraštotyros skyriuje papasakojo apie stiklo juvelyrą viduramžių Lietuvoje.

Šeduvos kraštotyros muziejuje kalbėtasi apie senąją stiklo juvelyrą

Rugsėjo 23 dieną Daugyvenės kultūros istorijos muziejaus-draustinio Šeduvos kraštotyros skyriuje (Radviliškio r.) vyko pirmasis edukacinio ciklo „Senieji miestų amatai“ renginys „Stiklo juvelyras“. Teorinėmis ir praktinėmis žiniomis apie senąją juvelyrą dalijosi stiklo juvelyrė Daiva Jusiūtė-Tarailienė.

D. Jusiūtė-Tarailienė skaitė paskaitą „Stiklo juvelyras istorija viduramžių Lietuvoje“. Edukacinės paskaitos metu muziejaus lankytojai ne tik išgirdo kompiuteriškai pasakojimą apie juvelyro amato subtilybes ir jo paslaptis, Lietuvos stiklo juvelyrų istoriją, viduramžių stiklų cecho veiklą, bet apžiūrėjo ir matė istorinių stiklo papuošalų rekonstrukcijas.

Praktinių dirbuvų metu dalyviai tapo viduramžių

juvelyrais. D. Jusiūtė-Tarailienė supažindino su Vilniaus žemutinėje pilyje archeologinių tyrimų metu rastais XIV–XV amžiaus auskarais ir kiekvieną dalyvį mokė tokius auskarus pasigaminti. Edukacijos dalyviai, naudodamiesi replėmis, dildėmis ir kitais įrankiais, kantriai ir kruopščiai sekdami edukatorės veiksmus, susikūrė individualų papuošalą – viduramžių laikų auskarus. Kai kurie dalyviai nekantraudami iškart savo rankų darbo gaminius ir pasipuošė.

Šeduvos kraštotyros muziejuje edukacinių renginių ciklo „Senieji miestų amatai“ renginiai tęsis iki pat spalio pabaigos.

Daugyvenės kultūros istorijos muziejaus-draustinio inf.

Šiauliuose atidaryta paroda, skirta Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos šimtmečiui

Šiaulių istorijos muziejuje atidaryta Mažosios Lietuvos istorijos muziejaus paroda „1923-ieji. Klaipėda ir Lietuva: istorija, politika, diplomatija“. Paroda skirta Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos šimtmečiui.

Parodą pristatė Mažosios Lietuvos istorijos muziejaus direktorius dr. Jonas Genys, parodos kuratorė Zita Genienė, istorikas prof. dr. Vyngantas Vareikis. Paroda muziejuje veiks iki lapkričio 10 dienos.

Klaipėdos krašto prijungimas prie Lietuvos – vienas reikšmingiausių įvykių XX a. Lietuvos istorijoje, turėjęs didelę įtaką ekonominei, kultūrinei ir politinei raidai. 1923 m. jauna Lietuvos Respublika įrodė, kad gali sėkmingai bei efektyviai ginti savo interesus: Lietuva atsigręžė į Vakarų ir tapo jūrine valstybe.

Parodoje siekiama ne tik išsamiai ir objektyviai pristatyti 1923 m. įvykius, įvertinti Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos

aplinkybes, bet pateikti ir platesnį istorinį, kultūrinį kontekstą.

Istorinis vizualinis pasakojimas sudaro galimybę retrospektyviai pažvelgti į Mažosios Lietuvos regioną, XIX a. antroje pusėje – XX a. pradžioje gimusių kultūrinių kontaktus, Didžiojo karo iššūkius, Klaipėdos krašto padėtį 1919–1922 m., atkurti 1923-ųjų įvykius bei papasakoti apie asmenybes, nulėmusias krašto ateitį.

Parodoje naudojama ne viena dešimtmetį įvairiuose Lietuvos ir Prancūzijos archyvuose, muziejuose, bibliotekose, privačiuose rinkiniuose kaupta dokumentinė, kartografinė, ikonografinė medžiaga. Dalis jos mažai žinoma ar pristatoma visuomenei pirma kartą.

Tekstinę, vaizdinę informaciją papildė išskirtiniai autentiški eksponatai: Ypatingosios rinktinės karininkų 1923 m. sausio įvykių metu naudotas žemėlapis, Klaipėdos sukilimo karinio vado Jono Budrio asmeninis pistoletas bei 1937 m. užrašyti atsiminimai, unikalios fotografijos iš prof. Domo Kauno rinkinio ir kita.

1923-iaisiais sukurtas dokumentinis filmas „Klaipėdos atvadavimas. 1923 m. sausio 10–15 d.“ suteikia galimybę pamatyti unikalios sausio įvykių metu užfiksuotus vaizdus, o savo žinias lankytojai turės progą pasitikrinti virtualiame žaidime „Klaipėda. 1923“.

Parengta pagal Šiaulių „Aušros“ muziejaus inf.

Paroda „1923-ieji. Klaipėda ir Lietuva: istorija, politika, diplomatija“ muziejuje.

Vyko susitikimas su Nacionalinės premijos laureatėmis

Rugsėjo 29 dieną Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje į diskusiją apie moters vaidmenį ir įtaką menui bei kultūrai pakvietė Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatės Eglė Ridikaitė ir Agnė Narušytė.

Susitikime pristatyta ir knyga „Lietuvos menininkės“, viena iš jos bendraautorė – A. Narušytė.

Pašnekovės kalbėjo apie Lietuvos meno istorijai gana skaudžią temą – meno lauke tarpukariu ir sovietmečiu ignoruotas moteris kūrėjas bei jų darbus.

A. Narušytė pasidalijo netikėtai atrastais kūrinių, istorijomis, kalbėjo apie menininkes, kurias tyrinėjo rinkdama me-

džiaga knygai.

A. Narušytė – dailės ir fotografijos kritikė, kuratorė, Vilniaus dailės akademijos profesorė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto mokslo darbuotoja, savaitraščio „7 meno dienos“ redaktorė. A. Narušytei Lietuvos nacionalinė kultūros ir meno premija 2021 metais skirta už vertybišką šiuolaikinės kultūros refleksiją.

Menininkė E. Ridikaitė išskiria savita tapybos koncepcija ir monumentalia kasdienybės poetika. 2020 metais E. Ridikaitė tapo Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureate už kultūros paveldo aktualizavimą šiuolaikinėje tapyboje.

Parengta pagal bibliotekos inf.

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje diskutavo Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatės Eglė Ridikaitė ir Agnė Narušytė (dešinėje).

Bažnyčioje bus minimos Stasio Žalalio dešimtosios mirties metinės

Spalio 5 dieną 18 valandą Šiaulių Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už pedagogą, chorvedį, vargonininką Stasį Žalalį (1943–2013).

Šv. Mišiose giedos Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčios choras (vadovas Andrius Bartulis). Po šv. Mišių koncertuos Šiaulių kultūros centro kamerinis choras „Bičiuliai“ (vadovė Rita Daukantaitė, akompaniatorė Jūratė Deveikytė) ir aktorius Vladas Baranauskas.

S. Žalalis ilgus metus dirbo Šiaulių pedagoginiame institute (vėliau – Šiaulių universitete), vadovavo studentų merginų chorui „Pavasaris“, Šiaulių kameriniam chorui „Bičiuliai“. Atkūrus Nepriklausomybę, S. Žalalis su sakraline muzika aktyviai įsiliejo į bažnyčių auditoriją, su choru „Bičiuliai“ savo lėšo-

mis keliavo ir koncertavo mažų miestelių bažnyčiose.

Daugiau nei dešimtmetį S. Žalalis buvo Šiaulių Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčios vargonininkas, sumanė festivalį „Giedokim Marijai“. Jo sukurtas sakralines giesmes atlieka įvairūs Lietuvos chorai. Knygų „Muzikavimas“ (1998), „Mūsų giesmės“ (1998), „Giesmės“ (1999), „Socialinis ugdymas“ (2001), „Meninis ugdymas pradinėje mokykloje“ (2001), „Būties šviesa“ (2001), „Papūgos akiniai“ (2001), „Ant kalno malūnelis“ (2002), „Muzikinio ugdymo aktualijos“ (2002), „Pasakos“ (2013) sudarytojas ir autorius.

2014 metais Birutė Žymantienė išleido knygą apie Stasį Žalalį „Maestro Stasys Žalalis“.

„Šiaulių krašto“ inf.